QVÆSTIO MEDICA

QVODLIBETARIIS DISPVTATIONIBVS

MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM

Die Iovis 28. Februarij.

M. DOMINICO DE FARCY

DOCTORE MEDICO PRÆSIDE.

Est-ne fœmina viro salacior?

I.

COECVS est, qui virum & mulierem ejusdem naturæ participes esse non deprehendit. Cœcior adhuc multò, qui quantum inter se differant non animadvertit. Præ cæteris animantibus formâ conspicuus est homo. In illius tamen formâ dignitas inest, in hujus venustas. Decora utriusque species est. Mascula quidem formosa & illustris; verùm fœminea cum quadam coloris suavitate affusam habet oculis & emicantem in ore toto gratiam, quæ perstringit simul & invitat aspectus. Conferatur virile corpus muliebri; longè procerius reperietur; quidni & robustius? Quod rigidioribus ossibus est innixum, valentioribus & strictioribus articulis firmatum, carne coagmentatum compactiori; validioribusque fibris & tendinibus cancellatim reticulatâ. Dispari quo-

678

que temperie gaudent. Quæ maris eſt, ignem & terram redolet; quæ fœminæ, aërem & aquam: hinc ille calidior & ſiccior; hæc frigidior & humidior: ille rudi & aſpero contactu; hæc blando, leni, lævique & æquabili. Per patentes cutis illius poros nonniſi acria & mordacia erumpunt; hujus blanda & ſuavia: illius caloris acrimonia tangentem ferit; hujus lenitas demulcet.

I I.

MAGNVM eſt inter plantas (& ſi vis metalla & lapides) ratione ſexus diſcrimen. Majus inter animantes. Maximum inter homines. Primum nonniſi peritioribus agricolis & metallicis planum. Alterum non cuilibet primâ fronte pervium: ſed ut dignoſcatur, inveſtigatione indiget. Vltimum ſe ſe ultrò oggerit: adeo vultu diſſimiles ſunt vir & mulier; ſtatus corporis in utroque diſpares; partium genitalium ſtructura alia atque alia Fabula eſt, Androgynum dari ex tam diſſimilibus conflatum. Illuſio, Hermaphroditam ſulcum & vomerem habere ad arandum aptum. Commentum, mulieres in mares converti. Inſcitia, aſſerere generationis inſtrumenta naturâ eadem, ſitu diverſa. Nonniſi ab his quæ prorsùs aliena ſunt, quæque aliter & aliter eſſe non poſſunt, pendet ſexus. Hinc naturâ etiam ipsâ jubente, in tam contraria ſtudia ſcinditur vir & mulier, ut alter laborare exoptet, altera recuſet: alteri continuò inteſtina crepent, nulla crepitent alteri: non dubitet alter committere ſe periculo mortis, altera reformidet.

I I I.

SALACIVM fatum eſt, inclinatione voluntatis propendere in venerem. Vis & facultas, poſſe occaſione datâ citiùs, frequentiùs, & cum minori detri-

mento Hymenæum celebrare. Prærogativa, præſtitutum tempus Clinopales antevertere. Privilegium, ex ipsâ luctatione amatoriâ majorem in animo lætitiam, & ſuaviorem jucunditatis commotionem in corpore percipere. Vt eâ ſit conſtitutione corporis homo, fruſtra artis & conſuetudinis imploratur auxilium. Longé plura, eáque præſtantiora quàm in hoc negotio utraque præſtare poteſt, requiruntur. Totum eſt hoc naturæ commiſſum officium; quæ ſola novit modum, quo ea ex quibus conſtamus ita congruant inter ſe, ut adſit calida & humida corporis temperatio, ſalacitatis omnis inexhauſtum penu; ſtatura, contractam inter & extenſam media; æſtuantia calore generationis organa; intùs potiùs recondita, quàm prominentia foris; generis omnis vaſa, crebra, multaque intexta, non quidem flexuoſa & intorta, ſed recto tramite ducta, quæ tantum Aphrodiſiaſmum promovere valeant, quantum illa retardare.

I V.

RARA avis, frigida mulier. Frequens, vir veneris impotens. In promptu res eſt, â naturâ habet potiora (quibus caret hic) libidinis adjumenta. Corpus blando & halituoſo calore perfuſum., copioſi humoris fœturâ turgidum, multitudine cœcorum cutis ſpiraculorum non enervatum, ob proceritatem non elumbe; ſed convenientiſſimo partium commenſu vividum. In genitali mulieris arvo ardet continuò focus: cui temperando nedùm reſtinguendo ni providiſſet natura, aſſiduo per circuitus redeunte ſanguinis profluvio, brevi medios inter ignes animam exhalaret: inter quos ſuis conceptaculis concluſus genialis humor, adeo catullit, titillat, & prurit, ut nullo puncto temporis intermiſſo, vel invitas

680

ad amplexus ſollicitet : his celeriùs, frequentiùs, & cum minori virium jacturâ potituras, quantò paucioribus gyris & anfractibus intorta ſunt ipſis vaſa ſeminalia quàm viris; quibus diverſi atque multiplices eorumdem vaſorum flexus & meandri, validos contra libidinis impetus frænos injiciunt.

V.

OBLITAM ſui mulierem faciliùs reperias, quàm ſalacitatis. Exlex eſt & ἄλογος in eâ libido quæ ſtatim expleri cupit, nec patitur moras. Aſtyanaſſæ ſunt, quarum laſcivia novos concubitûs modos quotidie comminiſcitur. Non deſunt & Meſſalinæ, quæ reſupinę jacentes abſorptis multorum ictibus laſſatæ quidem viris, ſed non ſatiatæ recedunt. Nec infrequentes Dionyſię, quarum in octavâ laſcivia ſurgere meſſe cœperat, & dulces fingere nequitias. Inclamantes etiam ſępius audiuntur Quartillę, Iunonem meam iratam habeant, ſi unquam me meminerim virginem. Quid plura ? Mulieribus datum genialibus in ludis amatoriâ voluptate diſſolvi; negatum viris. Horum lętitię ſequax eſt dolor, hęreſque triſtitię; illarum contra gaudiis, ſuccedunt nova. Virorum ſtatim triſtis langueſcit amor; mulierum remiſſionis vix patiens flamma, veneris aliud unde continuò nutriatur pabulum ſemper arceſſit vorax.

Eſt ergo fœmina viro ſalacior.

DOMINI DOCTORES DISPVTATVRI.

M. Nicolaus Bonvarlet.
M. Nicolaus Rainſſant, Scholæ Profeſſor.
M. Ioannes Grout.
M. Antonius Ruffin.
M. Petrus Pourret.
M. Antonius de Caën.
M. Germanus Preaux.
M. Franciſcus Blondel.
M. Iacobus Mentel, rei Herbariæ Profeſſor.

Proponebat Lutetiæ CLAVDIVS DE QVANTEAL Caſtellioſequaneus, A. R. S. H. M. DC. LXIX.